

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndob/20/2026
Identifikačné číslo spisu:	6120210131
Dátum vydania rozhodnutia:	28.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6120210131.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému D. D., narodenému XX. I. XXXX, trvale bytom U. XXX, Č., o zaplatenie 133 871,44 eura s príslušenstvom, vedenom na Krajskom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 41Cob/82/2026, o nesúhlase Krajského súdu v Banskej Bystrici s postúpením sporu Krajským súdom v Žiline, takto

rozhodol:

P r í s l u š n ý m na konanie a rozhodnutie o odvolaní je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „postupujúci súd“) listom z 26. mája 2026 postúpil spor Krajskému súdu v Banskej Bystrici majúc za to, že je súdom funkčne príslušným na rozhodnutie o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. CA-9Csp/2/2022-948 z 3. apríla 2025. Krajský súd v Žiline postúpenie sporu odôvodnil tým, že v danej veci sa žalobca domáha peňažného plnenia voči žalovanému v postavení ručiteľa, ktorý sa zaviazal uspokojiť pohľadávku žalobcu, ktorým bol Bitúnok Čadca, s.r.o., IČO: 50 369 245 zo zmluvy uzatvorenej medzi pôvodne Československou obchodnou bankou, a. s. a dlžníkom dňa 9. augusta 2017 o EÚ kontokorentnom úvere č. 9783118P, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky vo forme kontokorentného úveru do výšky úverového limitu 50 000 eur. Dodatkom č. 1 sa zmluvné strany dohodli na zvýšení úverového limitu na 133 000 eur, pričom čerpanie a splácanie kontokorentného úveru sa uskutočňovalo automaticky tým, ako dlžník disponoval so svojím účtom. Na dlžníka Bitúnok Čadca s.r.o., bol uznesením Okresného súdu Žilina, zverejneným dňa 26. novembra 2019 (OV 227/2019) vyhlásený konkurz, pričom veriteľ si svoju pohľadávku na dlžníka v konkurze prihlásil. Podľa postupujúceho súdu je z opísaných okolností zrejmé, že uplatnený nárok má svoj základ v záväzkovom vzťahu medzi obchodnými spoločnosťami pri výkone ich činnosti a pokiaľ žalovaným je ručiteľ ako fyzická osoba, ide o subsidiárny vzťah, vyplývajúci z hlavného záväzkovo-právneho vzťahu, ktorý bol vzťahom obchodnoprávnym. Krajský súd v Žiline

uviedol, že povinnosťou odvolacieho súdu je v zmysle § 40 veta pred bodkočiarkou zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) skúmať vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania a s účinnosťou od 1. júna 2023 (princíp okamžitej aplikability) je v obchodnoprávných sporoch v zmysle § 34 ods. 2 písm. a) CSP funkčne príslušným (odvolacím) súdom pre obvody Krajských súdov v Banskej Bystrici, v Trenčíne a v Žiline Krajský súd v Banskej Bystrici.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „predkladajúci súd“) s postúpením sporu nesúhlasil a postupom podľa § 43 ods. 2 CSP predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie sporu o príslušnosť medzi Krajským súdom v Žiline a Krajským súdom v Banskej Bystrici. Krajský súd v Banskej Bystrici s postúpením veci nesúhlasil, pričom poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4Ndc/4/2026, v ktorom sa najvyšší súd zaoberal rozporom v otázke funkčnej príslušnosti odvolacieho súdu odvíjajúcej sa od posúdenia kauzálnej príslušnosti veci. Krajský súd v Banskej Bystrici poukázal na obsah predloženého súdneho spisu, z ktorého vyplýva, že Okresný súd Žilina rozhodol v spore v poradí prvým rozsudkom č. k. CA-9Csp/2/2020-881 z 9. januára 2024 tak, že žalobu zamietol a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, uznesením č. k. 9CoCsp/26/2024-918 z 24. septembra 2024 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne Okresný súd Žilina v poradí druhým rozsudkom č. k. CA-9Csp/2/2020-948 z 3. apríla 2025 vo veci rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 133 871,44 eur s príslušenstvom a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania. Proti v poradí druhému rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Krajský súd v Žiline dňa 26. mája 2026 vyhlásil uznesenie, ktorým upustil od verejného vyhlásenia rozsudku a následne dňa 11. júna 2026 vec postúpil Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ako súdu funkčne príslušnému. Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Banskej Bystrici zaujal názor, že vec bola od začiatku konania prejednávaná ako občianskoprávny spor, a to súdmi príslušnými na konanie v občianskoprávných veciach v prvej inštancii a v odvolacom konaní. Krajský súd v Banskej Bystrici pri posúdení kauzálnej príslušnosti a na to viazanej funkčnej príslušnosti súdu poukázal, že v zmysle § 40 CSP, na rozdiel od preskúmavania kauzálnej príslušnosti ako takej, ktorú súd skúma aj bez námietky počas celého konania, je konkretizovane vyňatá kauzálna príslušnosť v obchodnoprávných sporoch, ktorú súd skúma len v úvodnej fáze konania. Bez ohľadu na to, či sporové strany ako právnické osoby pri vzniku záväzkového vzťahu jednali v spojitosti s ich podnikateľskou činnosťou alebo na to, že v spore uplatnený nárok má svoj základ v záväzkovom vzťahu medzi obchodnými spoločnosťami pri výkone ich podnikateľskej činnosti a ako žalovaný ručiteľ vystupuje fyzická osoba, bol spor od začiatku prejednávaný súdmi príslušnými v občianskoprávných veciach, a to v prvej inštancii ako aj v odvolacom konaní. Obchodnoprávny charakter sporu bol Krajským súdom v Žiline namietaný postúpením veci až v poradí druhom odvolacom konaní. Preto Krajský súd v Banskej Bystrici zaujal názor, že dlhodobu pretrvávajúcu príslušnosť súdov v občianskoprávných veciach nie je v danej fáze konania už možné meniť, a to aj vzhľadom k tomu, že funkčná príslušnosť súdu podľa § 34 ods. 1 a ods. 2 písm. a) CSP je určená v závislosti od rozhodnutia súdu prvej inštancie vydaného v konaniach v obchodnoprávných sporoch, ktorú kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd podľa § 40 CSP skúma iba do otvorenia pojednávania alebo predbežného pojednania sporu.

3. Z uvedených dôvodov je Krajský súd v Banskej Bystrici toho názoru, že na rozhodnutie o podanom odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Žilina je príslušný Krajský súd v Žiline. Od okamihu otvorenia pojednávania už skúmanie kauzálnej príslušnosti v obchodnoprávnom spore vzhľadom na normatívne znenie § 40 CSP ku dňu pojednávania neprichádza do úvahy, čím bola s konečnou platnosťou založená príslušnosť súdov v obchodnoprávnom spore nielen v konaní pred súdom prvej inštancie, ale aj v odvolacom konaní. Takto určená príslušnosť s poukazom na § 40 CSP v znení účinnom od 1. júla 2023 trvá až do skončenia konania.

4. Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený postupujúcemu Krajskému súdu v Žiline a predkladajúcemu Krajskému súdu v Banskej Bystrici podľa § 43 ods. 2 CSP, po preskúmaní

predloženého sporu o príslušnosť medzi odvolacími súdmi dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Banskej Bystrici s postúpením sporu nie je dôvodný.

5. Podľa § 13 CSP, na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

6. Podľa § 14 CSP, všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

7. Podľa § 22 písm. h) CSP, na konanie v obchodnoprávných sporoch je príslušný Okresný súd Žilina pre obvod Krajského súdu v Žiline.

8. Podľa § 34 ods. 2 písm. a) CSP, na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní podľa § 22 písm. f) a h) a § 23 písm. f) a h) je príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici.

9. Podľa § 40 CSP, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania; kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd skúma iba do otvorenia pojednávania alebo predbežného prejednávania sporu.

10. Podľa § 43 ods. 1 CSP, ak súd postupom podľa § 40 a 41 zistí, že nie je príslušný, bezodkladne postúpi spor príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom žalobcu. Žalovaného upovedomí len vtedy, ak mu už bola žaloba doručená.

11. Podľa § 43 ods. 2 CSP, ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

12. Zo súdneho spisu najvyšší súd zistil, že sa jedná o majetkový spor, ktorým si žalobca ako právny nástupca pôvodného žalobcu a súčasne veriteľa Československá obchodná banka, a. s. uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 133 871,44 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že pôvodný žalobca uzatvoril s obchodnou spoločnosťou Bitúnok Čadca, s. r. o., IČO: 50 369 245 dňa 9. augusta 2017 Zmluvu o EÚ kontokorentnom úvere č. 9783118P (ďalej len „Zmluva o kontokorentnom úvere“), na základe ktorej mu poskytol peňažné prostriedky formou kontokorentného úveru do výšky úverového limitu 50 000 eur. Dodatkom č. 1 ku Zmluve o kontokorentnom úvere sa zmluvné strany dohodli na zvýšení úverového limitu na 133 000 eur. Peňažné prostriedky sa dlžník zaviazal vrátiť najneskôr do 16. decembra 2019, pričom vyhlásením ručiteľa sa žalovaný zaviazal uspokojiť pohľadávku žalobcu zo Zmluvy o kontokorentnom úvere v znení prípadných dodatkov, ak dlžník nesplní riadne a včas svoje peňažné záväzky voči veriteľovi - pôvodnému žalobcovi. Okresný súd Žilina uznesením zverejneným dňa 26. novembra 2019 (OV 227/2019) vyhlásil na dlžníka konkurz a pôvodný žalobca ako veriteľ si svoju pohľadávku prihlásil do konkurzu. Keďže bolo zrejmé, že dlžník svoj záväzok nesplní, pôvodný žalobca ako veriteľ vyzval dňa 12. decembra 2019 žalovaného ako ručiteľa, aby bezodkladne pohľadávku za dlžníka zaplatil.

13. Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený postupujúcemu Krajskému súdu v Žiline a predkladajúcemu Krajskému súdu v Banskej Bystrici, vzhľadom na predloženie nesúhlasu Krajského súdu v Banskej Bystrici s postúpením mu veci Krajským súdom v Žiline v zmysle ustanovenia § 43 ods. 2 CSP, tento nesúhlas prejednal a dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Banskej Bystrici s postúpením sporu Krajským súdom v Žiline nie je dôvodný. V tejto súvislosti najvyšší súd prisvedčuje názoru Krajského súdu v Žiline, že funkčne príslušným odvolacím súdom na prejednanie a rozhodnutie o odvolaní žalovaného voči v poradí druhému rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. CA-9Csp/2/2020-948 z 3. apríla 2025 je Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 34 ods. 2 písm. a) CSP.

14. Najvyšší súd sa dôkladne oboznámil so súdnym spisom a v nadväznosti na vyššie uvedené

skutočnosti konštatuje, že už v samotnom návrhu na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania pôvodný žalobca uplatnený nárok identifikoval ako obchodnoprávny nárok. Už z v poradí prvého rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. CA-9Csp/2/2020-881 z 9. januára 2024 (odseku 9 jeho odôvodnenia) vyplýva, že i právny zástupca žalobcu namietal zapísanie a vedenie veci v súdnom registri Csp, keď mala byť vec zapísaná a vedená v súdnom registri Cb, nakoľko predmetom sporu je nárok voči ručiteľovi za úver voči podnikateľskému subjektu. Ďalej je z odseku 17 odôvodnenia predmetného rozsudku zrejmé, že súd prvej inštancie uplatnený nárok posúdil a prejednával ako obchodnoprávny spor a aplikoval naň príslušné ustanovenia zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) keď uviedol, že „vyhlásenie ručiteľa učinené žalovaným dňa 23. augusta 2018 súd v súlade s § 303 Obchodného zákonníka vyhodnotil ako platné“ alebo, že „V súlade s § 306 ods. 2 Obchodného zákonníka žalovanému ako ručiteľovi prináležalo právo uplatniť voči veriteľovi všetky námietky, na uplatnenie ktorých je oprávnený dlžník a použiť na započítanie pohľadávky dlžníka voči veriteľovi, ak na započítanie by bol oprávnený dlžník, ako aj použiť na započítanie svoje pohľadávky voči veriteľovi“. Z týchto skutočností bezpochyby vyplýva, že súd prvej inštancie samotný žalobou uplatnený nárok neposudzoval ani nerozhodoval ako občianskoprávny spor, ale ako obchodnoprávny spor, pričom túto skutočnosť v priebehu konania nenamietali ani sporové strany. Posúdenie a rozhodnutie o uplatnenom nároku ako obchodnoprávneho najvyšší súd vyhodnotil ako správne i vzhľadom na ustálenú judikaturu najvyššieho súdu, keď napríklad v rozsudku sp. zn. 4Obo/115/99 z 18. mája 2000 najvyšší súd prijal záväzné právne stanovisko, v zmysle ktorého záväzkové vzťahy, ktoré vznikli zo zmluvy o úvere, sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravujú záväzkovou časťou Obchodného zákonníka, a preto aj záväzkové vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení záväzku z úverovej zmluvy, sa spravujú Obchodným zákonníkom. Ručenie, ktorým sa v tam i tu posudzovanom prípade zabezpečoval záväzok zo zmluvy o úvere, je v obchodných záväzkových vzťahoch upravené v Obchodnom zákonníku komplexne a na vzťahy z neho sa preto nepoužijú ustanovenia Občianskeho zákonníka o ručení. Rovnako najvyšší súd v uznesení sp. zn. 6MCdo/4/2012 z 27. marca 2019 ustálené judikoval, že ručiteľský záväzok je akcesorický (vedľajší) a čo do svojho vzniku, zániku, platnosti a spravidla aj obsahu závisí od hlavného záväzku medzi veriteľom a dlžníkom, ktorý je určujúci. Pre určenie povahy ručiteľského záväzkového vzťahu je podstatné to, akej povahy je hlavný záväzkový vzťah. Najvyšší súd v predmetnom uznesení konštatoval, že zmluva o úvere upravená v § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. V zmysle § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka sa akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa preto spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka. Jedným zo spôsobov zabezpečenia záväzku z obchodnoprávneho vzťahu je aj ručenie, ktorého komplexná, ucelená právna úprava sa nachádza v § 303 až § 312 Obchodného zákonníka. Na záväzkové vzťahy vyplývajúce z ručenia v prípade zabezpečenia plnenia z úverovej zmluvy, sa preto použijú ustanovenia Obchodného zákonníka a nie zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“).

15. Je teda nesporné, že i keď bol predmetný spor na súde prvej inštancie zapísaný a vedený v nesprávnom súdnom registri určenom pre spotrebiteľské spory (Csp), z meritorných rozhodnutí vydaných v konaní jednoznačne vyplýva, že konajúce sudy spor prejednávali a rozhodovali ako obchodnoprávny spor. Najvyšší súd preto nesúhlasí s tvrdením Krajského súdu v Banskej Bystrici, že vec bola od začiatku konania prejednávaná ako občianskoprávny spor, a to súdmi príslušnými na konanie v občianskoprávných veciach v prvej inštancii aj v odvolacom konaní. I napriek zápisu podanej žaloby na súde prvej inštancie do nesprávneho súdneho registra Csp, určeného pre spotrebiteľské spory, Okresný súd Žilina ako súd prvej inštancie od začiatku konania bol kauzálny príslušným súdom na konanie o obchodnoprávných sporoch v zmysle ustanovenia § 22 písm. h) CSP a spor posúdil a rozhodol ako obchodnoprávny spor.

16. Krajský súd v Banskej Bystrici v rámci svojho nesúhlasu poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4Ndc/4/2026 z 29. apríla 2026, avšak najvyšší súd vzhľadom na rozdielne okolnosti posudzovaného prípadu konštatuje, že závery najvyššieho súdu prijaté v zmienenom rozhodnutí nemožno aplikovať aj v

tomto prípade. V tu posudzovanej veci nie je pochýb o obchodnoprávnej povahe sporu. Tak isto nemožno spochybňovať, že Okresný súd Žilina, voči ktorého v poradí druhému rozsudku bolo podané odvolanie, je kauzálne príslušným súdom na konanie a rozhodnutie tohto obchodnoprávneho sporu. Vzhľadom k tomu je námietka predkladajúceho Krajského súdu v Banskej Bystrici, v zmysle ktorej kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd podľa § 40 CSP skúma iba do otvorenia pojednávania alebo predbežného pojednania sporu, nedôvodná, keďže súd prvej inštancie, ktorý vo veci po nariadenom pojednávaní meritorne rozhodol, je zároveň kauzálne príslušným súdom. Najvyšší súd má za to, že len samotné zapísanie a vedenie sporu v nesprávnom súdnom registri na kauzálne príslušnom súde neznamena, že vec prejednal a rozhodol kauzálne nepríslušný súd. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti tak nemožno dospieť k žiadnemu inému záveru ako k tomu, že v zmysle § 34 ods. 2 písm. a) CSP je na konanie a rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu kauzálne príslušného Okresného súdu Žilina funkčne príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici.

17. Na základe vyššie uvedených skutočností najvyšší súd vyhodnotil nesúhlas Krajského súdu v Banskej Bystrici s postúpením veci z Krajského súdu v Žiline ako nedôvodný, a preto rozhodol tak, že príslušným na konanie a rozhodnutie o odvolaní je Krajský súd v Banskej Bystrici.

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.